

Bilag til beretn. fra udv. ang. lovf. om almindelig omsætningsafgift.

noget kunne man i en eventuel ny lov nøjes med at bemyndige finansministeren til at fastsætte de nærmere regler om den praktiske fremgangsmåde med hensyn til opkrævningen og indfrielsen. I så fald skulle der ikke i selve loven stå noget om ombytning af beviser.

III. Dispensation.

Efter 1950-51—51-52-ordningen var der adgang til fritagelse for eller lempelse af opsparingspligten i en række tilfælde. Fritagelse eller lempelse kunne således indrømmes, hvis den opsparingspligtige i forvejen havde forpligtet sig til „præstationer af opsparingsmæssig karakter“ i et omfang, der virkede ekstraordinært tyngende i forhold til indkomsten. Der kunne ligeledes lempes, hvis indkomsten var gået ned, eller hvis det pålignede opsparingsbeløb skulle bruges som nødvendig kapital ved start, omlægning, modernisering eller udvidelse af den opsparingspligtiges erhvervsvirksomhed. En ikke-forsørger, der godtgjorde, at han til stadighed vederlagsfrit underholdt en nær pårørende, som på grund af alderdom eller svagelighed var ude af stand til selv at forske sig sit underhold, kunne efter ansøgning opnå at få opsparingsbeløbet beregnet efter reglerne for forsørgere. Disse bestemmelser voldte så meget administrativt besvær, at de ikke blev medtaget ved den sidste bundne opsparing (for skatteåret 1963-64). Efter denne ordning kunne lempelse kun ske i trangstiltfælde efter de almindelige regler herom i skatte-lovgivningen.

IV. Opkrævningstidspunktet.

Om opsparingsbeløbet skal opkræves på én gang eller fordeles over flere rater må i nogen grad afhænge af, hvor store beløb der bliver tale om, og hvilken ordning man vælger med hensyn til indbetalingsmåden.

Forfaldstiden for 1. rate må fastsættes således, at der bliver den fornødne tid til at forberede ordningens iværksættelse. I denne forbindelse kan oplyses, at 1950-51-loven blev vedtaget den 25. november 1950 med 1. maj 1951 som forfaldsdag for 1. rate. 1963-64-loven blev vedtaget den 15. marts 1963, og 1. rate skulle opkræves pr. 1. oktober 1963. På denne baggrund må man regne med, at en ordning, der gennemføres efter nytår, tidligst kan føre til indbetaling fra de opsparingspligtige sammen med skatterne for 1966-67. Det betyder formentlig, at den bundne opsparing må beregnes på grundlag af indkomsten for dette skatteår.

V. Administrationsomkostninger.

Den bundne opsparing for 1963-64 omfattede ca. 1,1 mill. opsparingspligtige og indbragte 530 mill. kr. Omkostningerne ved administrationen skønnes at ville andrage 30-35 mill. kr. eller 6 pct. af det samlede opsparingsbeløb. Det er ikke muligt at vurdere, hvad en tilsvarende ordning med indskud i pengeinstitutter vil koste, men det bliver nok ikke meget billigere.